

1919

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Andreas Larsen, Johan Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Brevet er udateret. Det kan være skrevet sommeren 1919. Alhed og Johannes Larsens to drenge er tilsyneladende på kostskolen i Birkerød. Ellen og Grethe Sawyer har givet fælles gave, og Grethe flyttede til udlandet i 1920 (teoretisk kan hun alligevel godt have været sammen med sin mor om en pengegave).

Generel kommentar:

Andreas og Johan Larsen er formodentlig elever på Birkerød Statsskole.

Harald var en påfugl. Morbærtræet i Larsens have blev plantet, før Johannes og Alhed Larsen købte grunden.

Omtalte personer:

Astrid Bøttern

Else Jensen

Johannes V. Jensen

Grethe Jungstedt

Johannes Larsen

Christine Mackie

Ellen Sawyer

Laura Warberg

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv

Trykt udgave:

Nej

DOKUMENTINDHOLD

Alhed og Johannes Larsen har haft Meme og Else og Johannes V. Jensen på besøg.

Harald (en påfugl) angreb forleden Johannes Larsen, og han slog den med en stok. Da han troede, fuglen var død, gravede Johannes Larsen en grav, men påfuglen var frisk igen, selvom den nok har lidt hovedpine. Larsen fejrede fuglens genkomst til livet med en halv flaske whisky.

Har Andreas fået penge fra Ellen og Grethe?

TRANSSKRIFTION

Kære søde Drenge!

Tak for jeres Breve! Hvor det dog glædede mig, at Du fik Lov at tage af Sted lille Dax, I har nok haft et Par dejlige Dage derude. – Vi har ogsaa haft det rart her sammen med Meme og Johs. V's. I kan ikke tænke jer, hvor Haven er vidunderlig smuk og hvor vi alle har nydt den i det henrivende Vejr. Meme rejste i Gaar og Johs. V's til Morgen paa Motorcykle. Mit Ben har det godt, Rejsen gik udmærket! – Tænk jer, den anden Aften, Dagen før jeg kom hjem, gik jeres Far ude i Haven og plantede. Saa kom Harald og fløj paa ham, jeres Far vilde væрге sig med en Bambusstok men var saa uheldig at ramme ham i Hovedet, saa han faldt om paa Jorden og var stendød med det samme. Jeres Far bar ham ind i Skuret og I kan tænke jer, han var forfærdelig ulykkelig. – I Mørkningen gik han ud og gravede en Grav paa 4 Al. til ham og gik ind i Skuret for at hente ham. Men tænk jer, saa stod Harald op og da Døren blev lukket op løb han ud i Haven og hen og sprang op i Morbærtræet. Er det ikke en kunstig Historie. Han har gaaet og set lidt betænksom ud i disse Dage og har vel nok haft noget Hovedpine, det var jo rart, om det kunde tæmme lidt paa ham. Tante Elle spurgte i Gaar [de næste to ord indsat over linjen] lille Gamle om jeg havde glemt at give Dig de 5 Kr. fra hende og Grethe da Du slet ikke havde omtalt det i Bedstemors Brev. Jeg sagde Du var bleven henrykt over dem og saa var det nok fordi Du vilde skrive til dem særskilt. Gør det endelig strax. – Lad mig nu høre meget snart om jeres Udflugt og om lille Lysse har taalt den. - -

Jeg [”Jeg” overstreget] Jeres Far blev saa henrykt den Aften han saa Harald var levende at han tog en Fl. Whisky og gik hen til Bøtterns. Fru. B. og han drak ½ Fl. Bøttern var ikke hjemme. –

Nu faar I ikke mere Drivhuset er henrivende. Jeg har gjort rent i det, men taget saa smaat af det, Ellen har hjulpen mig hele Formiddagen.

Vi savner Kageformerne. Kan I ikke sende Malerikassen med dem i.

Jeres Far hilser. Ligeledes 1000 Hilsner fra jeres Mor.

I Hast

Kære søde Dreng!
Tak for jeres Brev! Hvor det
dy glædede mig at høre fra jer
at høre af Pild lille Datter, I
har nu haft et Par dylige Dage
derude. - Vi har eyer haft
det rart her sammen med
Mene og Jule. V's. I Rem
Mre kante jer, naar Haver
er viderudf- stude og naar
vi alle har nydt den i det
Merrivende Vj. Mene rejde
i Gaar og Jule. V's til Maren

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

paa Nidarøyk. Mit Men-
nar det galdt Røgen gik
indmarlet. - Først var den
anden Aften, da den fars, kom
Løven gik den fars ind i Haan
og plattede. Paa kom Harald
og fløj paa ham, sin Far vilde
hæve sig med en Trantrusel
men der var intet, at ramme
ham i Hovedet, saa han faldt
ned paa Jorden og var død
med det samme. Der fars
har ham ind i Skuret og
han havde sig den var
farfærdig i sig, kille. - I Norge
ligger der ham ind, grane
de en Gros paa 4 Al. til
ham og gik ind i Skuret for
at hente ham. Men da
der var der Harald og
og de der blev lukket op
lød han ind i Haan og
han sprang op i Marber-
bræet. Der det blev en Hæn-
de Historie. Han har gaaet
og det lidt bekendt som ind i
andre Dage og har vel, vel
hæft sig i Hovedet, at
var se det om det kunde
hæmme lidt paa ham. ^{alle Familien}
Først alle spurde i Haan om
og havde gaaet at gik og
de to Hr. fra Hovedet, kille
de de der der havde ordalt
de i Birkens Dren, og
kaldt den var blive kille
over den og saa var det, vel
fart den vilde Hvide del
den var kille. Der det end
vros. - Lad mig nu høre
meget snart om vres til
flugt og om lille Gase
har kille den. -
og Der fars blev saa kille

den Aften han saa Harald
havde kunde at han tog en
Fl. Whisky, og det blev
lidt trillet. Fru B. havde
drakt 42 Fl. Målleren var
mitte lykkelig. —

Mit haer 7 Mit mere.
Driolen er leuvinende,
7 har gjort rent i det,
men sagt sine sarsaat af
det, ellers har gjulpen
ing hele Familien.

Vi saoner Kayfarmere.
Kan 7 Mit lunde Maleri
kassen med den i.

Jesu Far Silber. Tjilades
Wao Hildner for vres

J. Hart.

Mar.